

A tartalomból:

Jövel, Uram, Jézus!	2
Angyaljárás	2
Vacsoráztatás	2
Családi advent	3
Márti néni köszöntése	4
Csurgói szeglet	6
72 óra	7
Búcsú Ica nénitől	7
Urnafal	7

Áldott ünnepeket
kívánunk minden kedves
Testvérünknek!

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2015. IV. szám

Nem vagy egyedül

***”Mert megjelent az Isten üdvözítő
kegyelme minden embernek:” Tít 2,11***

Diogenészt, az i. e. 3 - 4. században élt filozófust megkérte valaki: beszéljen neki az Istenről: kicsoda Ő? A filozófus egy napi haladékot kért a válaszára. Miután múltak a napok, és a válasz egyre később, a kérdező arra kérte a filozófust: ha tud valamit, mondja el, és arról is beszéljen, amit nem tud. A filozófus megszólalt: Mennél többet gondolkodom Istenről, annál kevésbé értem.

Hányszor kerülünk hasonló helyzetbe. Esetenként a magunk dolgait, máskor a világunkat befolyásoló eseményeit próbáljuk elhelyezni Istenről alkotott képünkbe: de valahogy sehogy sem sikerül. Pedig a filozófusnak feltett kérdés óta egy óriási dolog történt a világban. Betlehem mezején Isten csodálatos híradással lepte meg nem csak a pásztorokat, hanem az egész világot.

Isten karácsonyt készített a számunkra, hogy többet értsünk meg létének titkából. Első karácsony nagyszerű éjszakáján, Jézus születésével Isten elkezdte felfedni azt a titkot, amit Jézus érkezése nélkül az ember soha nem értene meg. Betlehem felett megnyílt az ég, és felhangzott a csodálatos angyali üzenet: „megszületett”. Megjelent. Isten közelivé, láthatóvá tette magát. Ettől kezdve Isten lényének lényege: hatalma és hatalmas szeretete Jézus életén, tanításán, halálán és feltámadásán keresztül egyre felismerhetőbbé vált a világ számára. Sok mindent megtudhatott az ember, amit eddig még nem tudott.

Immánuel: mondta Jézusról az angyal Józsefnek. Mi tudjuk, azt jelenti: velünk az Isten. Ez a jelenlét, isteni szeretet nem csak isteni együttérzésben és jóindulatban nyilvánult meg. Jézus a golgotai kereszten mindent magára vállalt. Biztatott, hogy műve miatt egyszer az Isten színe elé jutva élvezzük a teljese közelségét. Élünk majd boldogan a közelében, s érezzük: hogy teljesen az övé vagyunk. Addig, amíg ez bekövetkezik, életünk a vele való napi kapcsolatban teljesedik ki.

Egy folyóiratban olvastam egy nagyszerű, de már idős színésznőnkkel készített riportot. A színésznő elmondta: sok, nagy, zajos karácsonyi ünnep után, miután lassan eltávoztak a körülötte élő szerettei, s egyedül ült karácsonyfája mellett, arra gondolt: mit hozott a keresztyéneknek ez a mai nap. Ki született ezen az éjszakán. Így vall:

„És bár nem szólt hozzám senki, tudtam és éreztem, nem vagyok egyedül”. Igazi társra lelt Jézusban karácsonykor. Jézus, olyan társ, aki nem csak gögicsélt a betlehemi jászolbölcsőben, hanem hatalmas isteni szeretetével végigkíséri életünket. Megjelent, hogy sok-sok életünket kísérő drága élet mellett a legfőbb társunk lehessen.

Megjelent! Nem vagy egyedül – hirdeti többek között karácsony.

Áldott Karácsonyt – Vele való áldott együttlétet kíván:

Kósa László ny. lelkész

Jövel, Uram, Jézus!

November 28-29-én negyedszer tartják meg – illetve, mikor Testvéreim e sorokat olvassák, már végbemege ez az esemény – a székesfehérvári Vörösmarty Színházban az Újszövetség-maratont. Máté evangéliumának első versétől olvasuk Isten ígését a Jelenések könyvének végéig.

Máté evangéliumának első fejezete Jézus családfáját és születésének történetét írja le. A Jelenések könyvének utolsó előtti mondata pedig ez: Jövel, Uram, Jézus! – Az ádvent két megfogalmazása. Az első eljövétel, amely Betlehemben történt Heródes király idejében – és a második, amelyet az idők lezárásaként várunk az egész teremtettségre nézve. Az első eljövétel, amelyre a napkeleti bölcsek készültek, és hódoltak az új Király, Jézus előtt – s a második eljövétel, amikor mindenkinek meglátják Jézus dicsőségét.

Volt már karácsonyunk, amikor az anglyalt a mennyből az „üszkös-fagyos Budapestre” (Márai) és Temesvárra hívtuk. Most ádvent előtt Párizsba, a megfélemlített európai házunkba hívjuk az Úr Jézust. Jövel, Uram, Jézus!

Hívjuk Jézust, és várjuk, hogy ne csak a hit szemével legyen látható az ádventi koszorú gyertyalángja között, ne csak a reménység bizonyossága vegye észre Őt az ősi dallamok harmóniájában, hanem minden nép meglássa dicsőségét és hatalmát, azok is, akik elárulták, azok is, akik elta- karják elméjüket előle.

Hívjuk az Urat, Jézust, hogy lássék meg, valóban neki adott minden hatalom. Hívjuk Jézust, hogy uralma meglássék rajtunk: védelmében élhetünk. Győzze meg ellenségeinket, és tárjon ajtót az igazságnak, örömmel! Hívjuk az Urat, legyen úrrá közöttünk.

Először legyen úrrá rajtunk. Gondolkodásunkon és hitün-

kön, hogy helyet ne hagyjunk magunkban az ördögnek, még egy pontocskát sem. („A nap ne menjen le a ti haragotokkal, helyet se adjatok az ördögnek!” Ef 4:26-27) Legyen úrrá félelmeinken, az abból fakadó tehetetlenségünkön, irigységünkön, gyűlölködésünkön, széthúzásunkon. („Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt” Fil 2:5.) Legyen úrrá közöttünk, és adja meg nekünk, hogy lássuk hatalmát, és dicsőítsük őt mindenkor haláláért és feltámadásáért. Családjaink belső erejét, összetartását, közösségeink tartalmát határozza meg Jézus szeretete, tisztasága és irgalma. Gazdálkodásunkat formálja az, ahogyan Ő egynek mondja magát a legelesettebbekkel („mindenki dolgozzék, hogy legyen mit adnia a szűkölködőknek” Ef 4:28.). Legyen úrrá rajtunk – ne csak névleg nevezzenek minket Őrök keresztyéneknek, hanem valóban krisztusian éljünk. S legyen úrrá a világon – ne szégyelljük az evangéliumot (Rm 1:16), hanem hirdettessék az evangélium minden népnek, jusson el minden otthonba Jézus szeretetének jó híre! Legyen úrrá a világon – ébressze fel a népeket a hitetlenség halálából, és teljesítse akarát, hogy minden ember üdvözljön, és eljusson az igazság megismerésére (1. Tim 2:4). Legyen úrrá a világon! Áldja meg ellenségeinket, és győzze meg őket szeretetének hatalmával!

Ádvent van. Karácsonyt előkészítő ünnepi hetek, és boldog bizonyosság arra nézve, hogy Krisztus újra eljön dicsőségben, amikor minden szem meglátja hatalmát, és térdet hajt előtte. S ebben az időben – két ádvent között – várjuk, siettetjük, hogy készítse fel népét és minden népet az Ő fogadására.

Bencze András

Angyaljárás

Láttál-e már anglyalt elsuhanni az ablakod alatt?

Láttad-e már, ahogy viszik a mindenféle jóval tömött zsákjaikat?

Hallottad-e már Isten-dicsérő énekük csilingelését, jókedvük kacagását?

Láttad-e már őket fázósan és fáradtan csücsülni a konyhában meleg teát iszogatva, ahogy derűsen mesélik élményeiket?

Láttam és hallottam őket.

Isten angyalai voltak, küldöttek, akik az evangélium jó hírével és a gyülekezet szeretetével teletömött zsákjaikkal gyalogoltak Fehérvár utcáin. Becsengettek néhány lakásba, idős testvérekhez, és csilingelve szólt a karácsonyi ének.

Idén is várjuk azokat, akik **december 23-án** angyalként vinnék a gyülekezet kis ajándékát és Jézus születésének jó hírét idős testvéreinkhez. Az angyaljelöltek **szerdán reggel 9-kor** találkoznak a gyülekezeti teremben, s rövid előkészület után **3-4 fős csoportokban** indulnak. Néhány csoportot felnőttek vezetnek majd. Meleg tea, frissen főtt virsli várja a hazatérő, fáradt angyalokat. Jó volna, ha idén jönnének annyian, hogy minden időshöz eljussanak.

Vacsorakészítés a hajléktalan szállón

Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül. (Jak, 2,26)

Az elkövetkezendő téli hónapok hidege a hajléktalanok számára még nehezebben elviselhető. Egyesek a felkínált lehetőséggel sem élnek, szabadban éjszakáznak, nem mennek be a nappali melegedőbe, ami este átmeneti szállás is. Fizikai és lelki állapotuk így csak még tovább romlik. Hogyan is tudják elviselni ezt a terhet? Miért kerültek ebbe az állapotba? Minden sors más és más. Nem is gondolnánk, hogy milyen könnyen utcára lehet kerülni, főleg, ha hiányzik a szerető családi háttér, a baráti kapcsolat, egy állás. Viselkedésükkel, alkoholizálásukkal sokakat megbotránkoztatnak. De mi is áll e mögött? Talán a végső elkeseredettség. Törödni a szenvedőkkel, minden keresztyén embernek feladata kell legyen.

Egyházközségünk is, mint a többi felekezet, egyes civil szervezetek és magánszemélyek szerepet vállal segítségükben. Többek között minden hónapban kétszer, a sörház téri átmeneti szálláson segítünk a vacsora osztásában.

Akik még szeretnének részt venni ebben a munkában, jelentkezhetnek a lelkeszi hivatalban!

Alig vagy köztünk

csak minden évben egyszer újraszületsz, de tavasz
alig zsendül, mi újra meg újra megfeszítünk.
Aztán megsiratunk, megünnepeljük feltámadásodat
és elveszítünk szemeink elől.
Elköltözől ismeretlen vidékre, hova szárnyaink
követni téged erőilenek.
Magassági rekordokért víjjuk naponta az eget, de te maga-
san,
minden nap magasabban lebegsz rekordjaink felett - elérhe-
tetlenül.
Fohászokat küldünk utánad, mik fennakadnak a boltíveken,
mint mestergerendás padmalyon a pipafüst.
oda
Oda
ODA
mutogatnak fel minden tornyaink és a lelkész szemének
csak a fehérjét látjuk, úgy keres Téged
tekintetével odafönt.
Hangja megrezzenti a pókhálót az ívek összeszőgelléseiben,
de Hozzád
epekedve kúszni hiába is próbál:
hideg falak és hideg szívek visszaverik.

Nincsen itt, feltámadott - mondja értetlenül a sír gödör,
Nincs itt, feltámadott - szól Máriának az őrző katona.
Nincs itt, feltámadott - hunyorogják a csillagok a jeges
égen...
Ki mondja hát ezentúl a halottnak: leányom, kelj fel és járj.
Tengert szóval ki csendesít le?
Ki gyógyít sántát, bénát, nyavalyatörőst?
Ki ad halat és kenyeret ennek az éhező világnak?
Ki csókol bűnbánó Magdolnákat homlokon?
A kufárokat ki fogja kiverni templomaink pitvarából?
Ki változtatja menyegzőnkön borrá életünk állott,
megposhadt vizét? Ki parancsolja ki kezünkől
a kardot, ha védelmére gyáván hadonászva kivonjuk?
A katolikus Jézus? A kálomista? Az unitárius?
Vagy eljő a veres Jézus, földet és földi javakat osztva
ártatlanokat gyilkoltatni halomra?

Jézus, ki anyaméhben fogant magzat valál, miként én,
Jézus, kit vajúdó kín lökött - mint engem - a jászol szalmájá-
ra,
kinek gyermek feje szögfürtén glóriát táncolt a tavaszi nap:
Te nem hagyhattál el minket, anyaszülteket.
Nem ülhettél oda az Atyaisten jobbára, hogy onnan ítélj
elevenek s holtak felett
Mert Te nem ítélsz.
Mert Te csak szeretsz.
Mert Te csak megbocsátani tudsz.
Mért vettek el tőlünk mégis, immár kétezer éve
emberi értelem durva erőszakával? Mért téptek ki szívünkől
s ültettek oda bálványok, távoli trónra,
melyet Te nem is kívántál soha?

Odakinn hull a hó. A határban apadt horpasszal farkasok
loholnak.
Bárányok riadtan bújnak össze, egymást melengetni az akol-

ban
s bégetve kiáltják, ríva kiáltják: Ó, pásztor, pásztor!
Kunyhók ablakain pislákoló fényt vet ki a hóra a mécs,
paloták ablakain hideg, bő fényt öntöz a villany. Csak a lel-
kek
ablakai merednek üresen, feketén a fekete éjszakába.
A szíveket jég lakat kötözi s az agyakban
jégbe dermed az isteni gondolat.
S a mozdulatlan éjszakában meg nem nyílik sehol
az égi kárpit, nem hallik angyal kar mennyei üdvözléte.
Nem serkennek távoli, alvó pásztorok nyájaik mellől
s napkelet bölcs fejedelmei követségbe bölcsödhöz nem ké-
szülnek.

Pedig megszülettél,
láttam csillagodat.
Pedig naponta újraszületsz,
naponta látom csillagodat.
Naponta hallelujáz az angyali kar - süketeknek.
Naponta jönnek igaz tudó bölcsek s tudatlan pásztorok,
akik legjobban tudják:

Én uram, Jézusom, itt vagy Te mégis köztünk.
Magadhoz inted kisdéd gyermekeimet,
Jairusoknak feltámasztod halott lányát,
gyógyítasz sántát, bélpoklost, ördögösöket
s kenyeret, halat rendelsz azoknak, akik éheznek téged.
Ostorod csattog,
én hallom,
én hallom kíméletlen suhogását
s tágul a templomok pitvara,
megnyílnak a szentély nehéz kapui és odafenn
az éterben ama láthatatlan orgonából
harsogva ömlő vox humana hallelujázik:
Dicsőség a magasban Istennek, a földön
békesség és jóakarát az emberekhez.

De ők? Mi lesz velük, akik nem látnak Téged?

Szentimrei Jenő

Családi ádventezés

Ádvent és Karácsony sok szépet rejt magában. Milyen jó
erre a sok szépre előre készülni! S mennyi apró ötlettel
lehet még szebbé tenni! Ehhez kínál lehetőséget a családi
ádventezés **december 12-én, szombaton 16 órától**.
Közösen gyűjtjük meg az ádventi koszorú gyertyáit, ígét
olvasunk – és különböző technikákkal készítünk díszeket,
ajándékokat.
Az ajtó nyitva áll – szívünk még inkább – a családok fo-
gadására!

„...Szolgáltam az Úrnak teljes alázatossággal, ...” (ApCsel 20,19)

Dr. Molnár Gyuláné, Mártika (vagy Márti néni) gyülekezetünk hűséges, az egész életét Isten szolgálatának szentelő tagja. A vele történt beszélgetésről szóló írásnak választott cím is ezt a még mindig tartó, az igyekezetében még semmit nem kopó szolgáló életre utal.

Beszélgetésünkben először az egész életre szóló indíttatásról, „gyökerekről” esett szó. A beszélgetés hangulatát meghatározta, hogy az ősi szülői házban beszélgetünk, ahol Mártika (én saját kérésére így szólítom) születésétől kezdve, a mai napig is él. Elmondja, hogy már az Ő megszületése is csodával határos. Szívbeteg édesanyja az áldott állapot kilenc hónapját a Margit kórházban töltötte. Az idén 85. életévét betöltő Márti néninek egész életét végigkísérte Isten gondviselő kegyelme a megszületéstől, a mai napig. Így válhatott a tartalmas élet sok-sok ember számára ajándékká, ezért vált a mi gyülekezetünknek is meghatározó egyéniségévé.

A vallásos, egyházi szolgálatban is jeleskedő édesapa példája is iránymutató. Az Evangélikus Baráti Kör tagjai, melynek tagja volt, az Ő házukban - melyben most is beszélgetünk - tartották összejöveteleiket. A gyülekezeti pénztárosi szolgálatában később Mártika követte. Dr. Molnár Gyulával, akit mi már Gyszi bácsiként ismertünk, megismerkedve igaz társra talált. Erről az egymásra találásról Gyszi bácsi a Társat találtam című versében így ír: *„Rossz egyedül lennünk, ám jó kettesben az élet, S a háromsodru közel könnyen nem szakad el.”* (Itt a vers harmadikként Krisztus Urunkról beszél: *„Járva velünk az utat áldó Harmadikul”*) Mártika szüleinek gyorsan egymást követő halála várakozásra készítette Őket a házasságkötésük időpontját illetően. A fontosabb családi eseményeket, házasságkötésüket, gyermekeik (Márta és Gyszi) születését, is megöröközték Gyszi bácsi egy-egy versben. Mártika gyülekezeti szolgálata Nagy Tibor lelkész-se idején kezdődött.

Tevékenységét a már említett gyülekezeti pénztároság mellett, leginkább az ifjúsággal való foglalkozás jelentette.

Akkor ezt még kicsit titokban, vasárnaponként a saját házukban összegyűlve lehetett végezni.

Férjével együtt szeretetteljes szívvel fogadták jelenlegi lelkészünket, Bencze András, és abban is részük volt, hogy András, Tibor bácsit nyugdíjba vonulása után Székesfehérváron követhette párókus lelkési szolgálatában. Következzenek most az ő Márti nénivel kapcsolatos gondolatai.

Hűséggel és örömmel Gondolatok Márti néni életútját nézve

Hálával emlékezem az első hónapokra, amikor 1984. őszén Székesfehérvárra kerültem. Márti néni és Gyszi bácsi – a gyülekezet lelkésze, Nagy Tibor bácsi és Elli néni mellett – valóban otthonossá tette számomra a várost és a gyülekezetet. Értük való hálám még csak nőtt, amikor megismertem azt a szolgálatot, amelyet addig is végeztek gyülekezetünkben és egyházunkban.

Három szóval tudnám életüket jellemezni. A hűség, a tisztelet és a derű.

Hűség – mert a legnehezebb időszakokban is, amikor más

nem mert templomba sem jönni, s amikor mások inkább átmentek az utca túloldalára, hogy a lelkésszel ne lássák együtt őket, Márti néni és Gyszi bácsi akkor is szolgálatot vállalt a gyülekezetben. Márti néni pénzügyi osztályvezetőként dolgozott a Zöldértnél, és így végezte a pénztárosi feladatot a gyülekezetben.

Hűség abban az értelemben is, hogy szolgálata folyamán számtalan alkalma lehetett volna megbántódni, kihátrálni, feladni – de ő megmaradt a közösségben. Mert nem embe-
reknek akart tetszeni, hanem Istennek.

Hűség – abban az értelemben is, amennyiben az a hittel ösztetartozik. A hitből ered. S a hit Isten hűségéből. Szolgálata több mint öt évtizedében Márti néni megtapasztalta, hogy Isten igéje igaz. Ezért tudott megállni ő is a hitben.

Tisztelet – minthogy az Úrnak szolgál, mindig tisztelettel állt azok előtt, akik az Úr szolgálói. Nem tekint korra vagy nemre – hogy kinek kellene megadnia a tiszteletet neki, az idősebb asszonynak – ő tiszteletet adott. Leginkább tiszteletet ad az igének. Mint Isten szavának. Mint biztos, és javunkra adott tekintélynek.

Végül a derű. Lehet, ezzel kellene kezdeni. Mert ez látszik meg rajta legelőbb. Ez a derű Isten szeretetéből fakad. Abból a bizalomból, hogy Isten kegyelmes mennyi Atyánk, akinek szeretete megjelent Jézus Krisztusban. Abból a bizalomból, hogy Krisztus eltörölte bűneinket, és elnémította a sátán vádló szavait. Ez a bizalom gyermeki derűt oltott Márti néni szívében. Ez a derű vitte őt közel mindig a gyermekekhez, ez a derű készítette arra, hogy otthonuk mindig imádkozó-igét olvasó közösség helye legyen, és hogy felelősséget viseljen a gyengék és elesettek felé.

Ezzel a pár szóval hadd köszöntsem a 85. évét már elhagyó Márti néni – Isten áldja meg további életét, s életéért legyen Istennek dicsőség!

Bencze András

A belmissziói és külmissziói tevékenysége, szolgálatának jelentős részét jelentik. Elmondása szerint: az ő generációja „parlagon hevert” (a megfogalmazás tőle származik), így egymást hívták segítségül. Ebből alakult ki a még ma is meglévő Missziói Kör. Az Országos Missziói Kör, melyben hét évig a számvizsgáló bizottság elnökeként szolgált, mintegy 25 éve alakult.

Erről szólunk Bencze Imréné, Ágnes néni következő sorai:

Mártika

Ha megismerünk egy idős embert, sajnáljuk, hogy segítség kell neki, nem hall vagy nem lát, de nem tudjuk, hogy milyen volt élete, harcai, hűsége a nehéz időkben Istenhez, egyházához. Ezért tiszteletet érdemel. Így tekintünk rá, Mártikára is. Legyen példa mindnyájunknak!

Akkor ismertem meg őt, amikor András fiam Fehérvárra került.

Csodáltam a törekény asszony határozottságát, mellyel a fiatal segédlelkész beilleszkedését segítette, később az építkezést végigharcolta.

De igazán a külmissziói egyesület megalakulásakor kerülünk közel egymáshoz, immár 25 éve. Én a Lepramisszió

gyakorlatát, ő pedig férje, Gyszi családjának missziói elkötelezettségét hozta magával. Jó, megbízható munkatárs volt, és még ma is az. Praktikus tanácsai, a pénztár kezdetben bizonytalan kezelésében való segítség, számvizsgálói kitartása, hogy megtalálja egy-egy elveszett számlát, imponáló volt számomra.

De valójában az emberekhez való jó viszonya, és Istennel való kapcsolata hatott meg, együtt imádkozásunk meghittsége erőt adott nekem is. Nem felejtkezik meg senkiről, aki a külmisszióban dolgozik, könyörög értük, munkájukért. Figyelme kiterjed azokra, akiket meg lehet hívni egy-egy beszámolóra, akár a pesti, vagy fehérvári összejövetelekre. A konferenciákon is jó segítség, táskájában nemcsak a fehérvári missziós közösség részletes beszámolóját hozza magával, de finom süteményekkel is segít barátságossá tenni megbeszéléseinket.

Minden emberre jellemző családjának szeretete, de tanúja voltam annak, hogy hűséggel és kitartással ápolta férjét betegsége idején, erején felül gondozta. Ma is ápolja emlékét, verseit rendez, kiadja, bemutatja a gyülekezetben, a városban. Mindenki tisztelettel tekint rá, és idős korára való tekintettel segítik, hogy ne kelljen elmaradnia az általa nagyon szeretett gyülekezettől.

Isten áldása legyen életén itt a földön és a mennyben is!

Bencze Imréné, Ágnes

A mi Márti nénink

Harminchárom éve szinte napra pontosan: Azóta ismerem, ismerjük Márti nénit. Férjével, Gyszi bácsival és Pór János bácsival együtt ők voltak számunkra a németországi Cottbusból hazatérve a gyülekezeti család. A szeretetteljes befogadás sokszor segített át bennünket az „idegenbe” csöppenés nehézségein. (Én tokaji lány voltam.) Márti néni személyében egy mindig mosolygó NAGYI-val találkozhattak gyermekeink is, akik most is a szeretet szálaival kötődnek hozzá sok-sok kilométerről és több évtized távlatából is. Kedvességével, közvetlenségével ma is gyorsan ráhangolódik a fiatalokra. És amit valamennyien tanulhatunk tőle: az ajándékozás öröme mindenkor.

Kedves Márti néni! Kérjük Istent, hogy még nagyon sokáig örülhessünk minden találkozásnak Veled.

Mescha Wilfriené, Judit

A gyermek bibliaórákra és a hittantáborokra emlékezve következik az alábbi írás, egy valamikori, most már Angliában élő „hittanos”-tól, humorosan, de nagy tisztelettel fogalmazva.

Márti nénitől “Szupernagyi”-ig

Márti néni már nem is áll a számra, hiszen ő SZUPERNAGYI !!! Miért?

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer két nagycsalád. Egyiknél 3, másiknál 4 gyerek volt (annak idején még). Vasárnaponként gyerek biblia órára jártak a gyerekek, ahol Márti néni és Viola néni meséltek történeteket Jézusról.

Volt szigorúság, de sok szeretettel teli délutánt töltöttek el együtt a gyerekek.

Márti néni mindig hozott könyvjelzőket, vagy csinált valami kis ajándékot.

Aztán ott a nyár és mehettünk Fehérvárcsurgóra. Mind a heten (mint a gonoszok) és még egy-ketten csatlakozva mentek együtt Csurgóra.

Együttes reggelik, reggeli áhítatok után a nagy melegben mehettünk a tóra. Mindenki örömködve várta az úszást.

Márti néni rendszeresen átúsza a tavat és vissza.

Egy nap azonban ott volt a rendőr és aggódva evezett Márti néni mellett, nehogy a tó közepén belefulladjon a vízbe.

Hiába bizonygattuk, hogy nem először ússza át a tavat, nem fog elveszni, a rendőr végig mellette volt.

Mikor átérték a tó túlsó partjára, Márti néni nevetve integetett vissza a gyerekeknek.

Mi meg visszaintegettünk és kiabáltuk: “Ügyes vagy SZUPERNAGYI!”

Ezen a napon született meg a mi Szupernagyi, akit ezúton köszöntünk nagyon sok szeretettel,

az idén augusztusban ünnepelt 85. Születésnapjára is emlékezve.

Mescha Kata

Kedves Márti néni!

Csatlakozom az előttem szólókhoz, hálával és szeretettel a 2015. év vége felé, mely számokra igen jelentős és ünnepélyes: a 85. születésnapod éve.

Szüleid példáját követted a gyülekezet építésében és a szolgálatban kora ifjúságodtól kezdve. Később Gyszi bácsival együtt, akivel a gyermekek nevelése mellett sokat dolgoztatok gyülekezetünkért.

Gyszi bácsi már 10 éve nincs köztünk, de Te továbbra is erőd szerint részt veszel gyülekezetünk munkájában.

Ez év nyarán együtt lehettünk veled a Külmissziói Konferencián Mészáros Magdival, és ott is elmondtuk, hogy minket Márti néni hívogatott ide. Korábban egész sokan jártunk gyülekezetünkéből ezekre az alkalmakra, de Te a pártfogói programokba is folyamatosan bekapcsolódtál.

Gyermekeim irántad érzett háláját is szeretném kifejezni, hiszen a Mescha Kata írásában szereplő „a 4 (azóta már 5) Utry gyerek” az én gyerekeim.

Szinnyei Katalin

Beszéltünk még az irodalmi körről, mely férje emlékének ébrentartása végett a „Dr. Molnár Gyula irodalmi emlékkör” nevet viseli. Mártika ennek a körnek is az elnöke, aktív szervezője. Nem kopott a lelkesedése a szívéhez mindig is közel álló látogatások terén sem. Számon tartja a betegeket, rászorulókat, holott talán már ő maga is segítségre szorulna. Kérem a gyülekezetünk tagjait, hogy ne feledkezzünk meg erről.

Köszönjük az Úristennek, hogy szolgáló életét köztünk tölti. Isten áldja meg további életét, és tartsa meg közöttünk akarata szerint!

Az összeállítást készítette: *Prépost Károly*

Csurgói szeglet

"Még a fának is van reménysege: ha kivágják, újból kihajt, és nem fogynak el hajtásai." Jób könyve 14:7

M E G F O G Y A T K O Z T U N K ! - mondta Madocsai Miklós tiszteletes úr pár hete, mikor látogatást tett Fehérvár-csurgón kedves feleségével együtt.

1953-54-ben szolgált Miklós bácsi segédlelkészként gyülekezetünkben. Azt mesélte, hogy egy nyári „munkaidős” bibliórán is többen voltak a gyülekezeti tagok, mint ahányan most járunk vasárnap istentiszteletre. Nagyon sajnáltam, hogy nem tudtunk mindannyian együtt lenni, örömet szerezni ennek a nagyon kedves idős embernek, aki nagy várakozással jött hozzánk, hogy láthassa több mint 60 év után újra az ő kis gyülekezetét.

„Úgy vonultam be, mintha legalább is a kölni dóm lett volna. A Jövel szentlélek Úristen-t énekeltük. Van egy műkedvelő kántor, és a gyülekezet úgy énekelt, hogy majd kidültek a falak.” (idézet M.M. írásából)

Az istentiszteleten Bence Győző szolgált, akit október 30-án, Szemerei János a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke avatott lelkésszé és akinek munkájára Isten áldását kérjük.

Istentisztelet után körbevezettük lelkész urat a vendégházban, ami a régi lakása volt és a templomban, ahol pillanatnyilag a harlekinkaticákon kívül egy teremtet lélek sincs.

„Még délelőtt elmentünk megnézni a templomot. Ebéd után busszal mentünk ki a székesfehérvári állomásra, és onnan vonaton Fehérvárcsurgóra. Két lovaskocsi várt az állomáson. A régi gondnok üdvözölt a gyülekezet nevében, aztán útra kerekedtünk. (A falu kb. 3 km-re van a vasúttól) A volt Károlyi kastély mellett kocsikáztunk el, aztán a kocsi beállt a parókia udvarára, ahol már várt a gyülekezet. Hirtelen azt hittem, hogy püspök vagyok. Először a gondnok, aztán egy kislány mondott köszöntőt és adott át egy szép szegfűcsokrot. Aztán nekem kellett mondanom valamit. A köszöneten kívül csak annyit mondtam, hogy a többit a szószékről szeretném elmondani. Az asszonyok sírtak, én meg mindenkiel kezet fogtam. Azután a gondnok bekísért a szobámba: terítő, virág az asztalon, ragyogó tisztaság mindenütt. A falon egy Luther kép. Az ablakon függöny. Ennél szebbet igazán elképzelni sem tudtam. A szoba a régi tanítói lakás hátsó szobája. Az első szobában a tanító kedves özvegye lakik: Mariska néni. A két szoba között van a konyha, benne fatüzelésű vastűzhely szép réz gombokkal, fali polc az edényeknek és egy asztal a főzéshez. A szobában szalmazsákos ágy, mosdó-állvány lavórral, kis vaskályha, asztal, székekkel. Két ablaka az udvarra néz. Ott van a 15 m mély kerek kút, az egytantermes államosított iskola és Mariska néni Bodri kutyája.” (idézet M.M. írásából)

Beszélggettünk az orgonáról és a harmóniumról is. Egy ideje egyiket sem használjuk. A templomfelújítás után az orgonánk is műemlékké lett nyilvánítva, sőt egy felújítási terv is készült, de olyan pályázatot nem írtak ki, amin részt tudtunk volna venni. Reménysegeink szerint ez a közeljövőben megváltozik. Ha a gyülekezettől is kapunk segítséget (nem csak anyagi segítségre gondolunk), támogatást az önrész megszerzésére, akkor az orgonánk is megújulhatna. Tervben van az önrész összegyűjtése céljából egy koncert vagy előadás soro-

zat, amelynek bevétele már elég lenne ahhoz, hogy belekezdhesünk egy újabb nagy feladatba.

„A harmóniumon két hang nem szólt, egypár meg mindig leragadt. Tegnap megcsináltam. Örülök, hogy sikerült. Az istentiszteleteken én kántorizálok.” (idézet M.M. írásából)

Aztán sztorik sorozata indult be. Kozma Károlyné Mancinén, akire mindig lehet számítani még most is, hogy „nyugdíjas” presbiter és betegen is eljött, hogy Miklós bácsit láthassa sok érdekes történetet mesélt, kedvre és mesélésre derítve Miklós bácsit is.

„Tegnap Juliska néni látogattam meg. Sokat mesélt fiatalságáról, meg a falusi házasságokról. Szörnyű, hogy milyen esetek fordulnak elő! Őt is egy olyan férfihoz kényszerítették, akit nem szeretett. A lakodalom után sem akart bemenni az urához. Én meg előző este a Jelenések könyve alapján a „Bárány menyegzőjéről” beszéltem, hogy úgy vágyakozunk oda, mint ahogy a menyasszony vágyakozik a vőlegénye után. Jó, hogy Juli néni nem hallotta! (idézet M.M. írásából)

Egy rövid séta után a faluban, elindult a házaspár Székesfehérvár felé, ahol Fehér Karcsi bácsiék várták őket finom ebéddel.

Hálás szívvel köszönjük, hogy több mint 60 év után még mindig hordozza imáiban gyülekezetünket!

Egyéb híreink: Istentisztelet minden vasárnap 9 órakor, novembertől a gyülekezeti házban.

Az idei évben eddig csak 16 helyről érkeztek egyházfenntartói járulékok. Kérjük a testvéreket, hogy a készpénz befizetési megbízásokon utalják el a felajánlott összegeket, ne halasszák teljesen az év végére, illetve csekk pótlással kapcsolatban vagy személyes befizetéshez hívják a következő számot: +36 30 264 70 16

Köszönöm.

Szabó Attiláné pénztáros

Ha október, akkor 72 óra!

A 72 óra kompromisszum nélkül egy önkéntes akció, amelyet a három történelmi keresztény egyház szervez. Magyarország fiatalságát hívja közös összefogásra, hogy együtt tegyünk másokért, környezetünkért. Országszerte fiatalok kisebb-nagyobb csoportjai október közepén, három napon, azaz 72 órán keresztül teljesítenek közhasznú feladatokat: intézmények, játszótérek felújítása, erdőtakarítás, szociális segítségnyújtás, kulturális műsorok szervezése különböző közösségeknek (fogytékkal élők, idősek stb.).

A program elsődleges célja, hogy a fiatalok közhasznú tevékenységének széleskörű nyilvánosságát biztosítsa, láthatóvá tegye az ifjúsági közösségekben folyó önkéntes munkát, növelje annak elismertségét és népszerűségét, valamint rámutasson, mire képesek a fiatalok, ha összefognak. Célja még felhívni a társadalom figyelmét a fiatalok erejére, elkötelezettségére, lelkesedésére, segítőkészségére. Az is fontos, hogy a résztvevő fiatalok megtapasztalják, hogy együtt nagy dolgokra képesek, és hogy segíteni másoknak szabadon, nagyszerű érzés, és nagy ajándék.

A kezdeményezés Németországból indult, és 2002 óta számos sikeres projekt valósult meg a környező országokban is. 2008-ban Ausztria, Svájc, Szlovákia, Bosznia-Hercegovina, Szlovénia és Magyarország összefogva valósította meg a projektet. Nemzetközi akció két évente van, de Magyarországon minden évben önkénteskedhetnek a fiatalok.

Gyülekezetünk Ifjúsági köre is minden évben képviseli magát ezen a programon. A korábbiakhoz hasonlóan az idei 72 óra is egyszerű volt.

Pénteken a csákvári parókián tevékenykedett a csapatunk. A MEVISZ minden évben szervez egy nyári táborot, majd egy őszi 3 napos táborral találkozót a fogytékkal élő és mozgássérült embereknek. Két kisbusszal érkeztek beteg társaink Csákvárra. Velük töltöttünk sok időt, énekeltünk közösen, később csomagokat pakoltunk, a vacsora előkészületeiben, majd a mosogatásban segédkeztünk. Ez a délután nagyon megható volt, megtapasztalhattuk a feltétlen szeretet és segítségadás szépségét, csodás volt látni, mennyire hálásak az apró dolgokért is. Érzelmileg teljesen feltöltődöttünk. Az éjszakát a csákvári parókián töltöttük, majd korán reggel indultunk Fehérvárra, és meg sem álltunk a Viktória Rehabilitációs Központig. Ott a kertet rendeztük, lombokat söpörtünk, gazoltunk. Szombat este az Igézőben került megrendezésre a záró alkalom, ahol megoszthattuk más csapatokkal az élményeinket.

Nagyon örülünk, hogy idén is részt vehettünk ebben a programban, már izgalommal várjuk a jövő októbert.

A Fehérvári Ifjúság

Búcsú Csernovicsné Ica nénitől

Nem tudom meghatódottság nélkül leírni e sorokat, hiszen Ica néni elmenetele nagyon megérintett. Kezdem az elején egy visszaemlékezéssel:

Még Gyenesdiáson, a diakóniai konferencián ismerkedtünk meg, sok-sok évvel ezelőtt. Közelebb kerülve egymáshoz, elhatároztuk, hogy a Kelenföldi Gyülekezet és a Székesfehérvári Gyülekezet kössön együttműködési szerződést.

A szerződéskötés elsősorban az idősek csoportjaira, vagyis a két Nyugdíjas Klubra terjedt ki.

Így alakult ki a kapcsolat, hogy évenként látogattuk egymást, hol Budapesten, hol Székesfehérváron találkoztunk. Ezek a találkozások szép élményeket eredményeztek. Ica néninek volt ebben a legnagyobb szerepe, aki fantasztikusan tudott szervezni, és összefogni a csoportját. Ennek következtében egyre mélyült a barátság közöttünk.

Emlékszem, hogy pár évvel ezelőtt már nehézkesen, de nagy kitartással végigyalogolta Székesfehérvár belvárosát. Kapcsolatunk idején sor kerülhetett sok beszélgetésre, közös élmények megélésére egyaránt. Ica néni rendkívüli személyiség, csupaszív, nemes lélek volt. Intelligenciája, segítőkészsége, az emberek felé megnyilvánuló empátiája bizonyította ezt. Betegsége idején egyszer tudtam meglátogatni barátnőmmel a lakásán. Szavakban nem tudom elmondani, mennyit jelentett számomra ez a találkozás.

Nekem személy szerint igen fájdalmas, hogy nem hallhatom többé suttogó hangját, nem láthatom törekeny alakját.

A Székesfehérvári Evangélikus Nyugdíjas Klub minden tagja megkülönböztetett tisztelettel és nagy szeretettel gondol rád, és búcsúzik tőled. Hiányozni fogsz drága Ica néni.

Nyugodj békében a mennyek országában, ahová mindig is vágytál! Isten veled!

A Székesfehérvári Nyugdíjas Klub nevében:

Kárász Lajosné, Zsuzsa

Urnafal

Kedves Testvérek!

A Homokszori Evangélikus temetőnkben elkészült a 21 urnát befogadó urnafal. 2015.11.02-án a Halottak napi temetői istentisztelet keretében Bencze András lelkész úr szentelte fel.

„Az Úr áldja meg ezt az urnafalat-az emlékezésnek, hálaadásnak és könyörgésnek ezt a helyét! Vigasztalja meg ígéjével a sírókat, az urnafalon elhelyezett táblák ne csak az elhunytak emlékét őrizzék, hanem azzal együtt Isten ígéretének ígét is, reményiségünk alapját is, hogy Krisztus halála és feltámadása legyen egyetlen bizodalunk életben és halálban! „

Az urnafallal kapcsolatos presbitériumi határozatok:

1. Használati idő: 15 év
2. Egy urna befogadására alkalmas hely:
 - gyülekezeti tagok számára: 8000Ft
 - gyülekezetünkön kívüliek számára: 12000Ft
3. Legalább 7 db urnahely csak gyülekezeti tagok számára értékesíthető.

Érdeklődésüket a következő telefonszámokon várom:
06-30-5674204 vagy 06-22-32227

Nagy Sándor temetőgondnok

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfű Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkesz

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

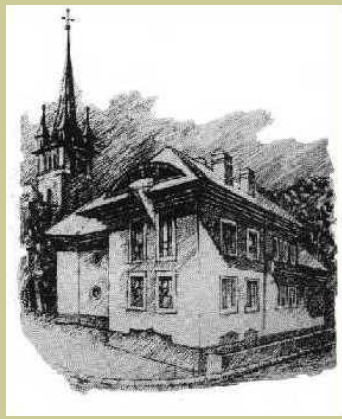
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:

<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikus>

SzekesfehervariEvangelikus

Egyhazkozseg

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1 %-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

Egyházközségünk bankszámlaszáma: 11736116-20082422

ALKALMAK A GYÜLEKEZETBEN

Székesfehérvár

November 29.	vasárnap 18 h	Ádventi Ökumenikus Kórushangverseny Széchenyi úti Református templom
December 6.	vasárnap	Karácsonyi vásár megnyitása az istentisztelet keretében
December 6.	vasárnap 18 h	Ádventi Ökumenikus Kórushangverseny Budai úti Református templom
December 12.	szombat 16 h	Családi ádventi kézműveskedés – karácsonyi ajándécsomagok csomagolása
December 22.	kedd 18 h	Egyházzenei áhítat: Kuti Donát orgonál
December 23.	szerda 9 h	Angyaljárás
December 24.	Szenteste 16 h	Karácsonyi áhítat
December 25.	Karácsony ünnepe 10,30 h	Istentisztelet
December 26.	Karácsony 2. napja, István vértanú ünnepe 10,30 h	Istentisztelet
December 31.	Szilveszter 18 h	Évbúcsúztató áhítat a gyülekezeti teremben
Január 1.	Újév, Jézus névadásának ünnepe 10,30 h	Istentisztelet
Január 6.	Vízkereszt ünnepe, szerda 10,30 h és 18 h	Istentiszteletek a gyülekezeti teremben
Január 17 – 24.	vasárnap-vasárnap Minden nap 18 h	Egyetemes Imahét

A gyülekezet csoportjainak alkalmaira is szeretettel hívjuk az érdeklődőket – ezeknek a közösségeknek rendszeres alkalmait előző hírlevelünkben tettük közzé.

Fehérvárcsurgó

December 13.	vasárnap 18 h	Községi gyertyagyújtás
December 24.	Szenteste 18 h	Karácsonyi áhítat
December 25.	Karácsony ünnepe 9 h	Úrvacsorai istentisztelet

Istentiszteletek a szórványgyülekezetekben:

Sárosd

December 13.	vasárnap 15 h	Istentisztelet
December 25.	Karácsony ünnepe 15 h	Úrvacsorai istentisztelet
Január 10.	vasárnap 15 h	Istentisztelet
Január 24.	vasárnap 15 h	Úrvacsorai istentisztelet
Február 7.	vasárnap 15 h	Istentisztelet
Február 21.	vasárnap 15 h	Úrvacsorai istentisztelet

Gárdony (Bóné Kálmán u. Református Imaház)

December 13.	vasárnap 9 h	Istentisztelet
December 25.	Karácsony ünnepe 9 h	Úrvacsorai istentisztelet
Január 10.	vasárnap 9 h	Istentisztelet
Január 24.	vasárnap 9 h	Úrvacsorai istentisztelet
Február 7.	vasárnap 9 h	Istentisztelet
Február 21.	vasárnap 9 h	Úrvacsorai istentisztelet